

За шичко што сѧ прилучи, и они като чухъ то-
 ва нечаянно случаваніе за своего сына любимаго,
 паднахъ въ изумленіе голѣмо.-- Проводихъ по
 различни страны да го търсятъ. Проводихъ и
 най-първѣ-тѣ велможы въ Адоникъ-тѣ горѣ,
 понеже разумѣхъ че съ инока снаго избѣгна. Ка-
 то достигнахъ прочее до свѣтѣ горѣ испитахъ
 и го намѣрихъ, въ Русскій манастиръ на св.
 Пантелеимона. Младый князь тогази като видѣ
 велможы-тѣ посрѣшна гы честно, и първаго на-ста-
 раго велможъ пригърка и го цѣлуна, обаче тайно
 на Бога сѧ помолн, и урваніе възложи да го запа-
 зи, послѣ и другы-тѣ шичкы велможы поздравн
 по нма. Като гы испита за шичко разумѣ зацо
 не ще да го оставятъ съ добро, каза: виднте
 братіа, младость непостоянна! азъ истина дой-
 дохъ за да станѣ монахъ, обаче мнѣше ми сѧ
 че съ единъ стѣпень на небо-то ще излѣзъ, за
 то презрѣхъ царство, славъ, и богатство, а се-
 га разсѣдохъ, и видѣхъ какъвъ трудъ е иноче-
 ство-то; мислѣхъ какъ съ срамъ шѣхъ да си дой-
 дж! обаче благодарѣ сега зацо сѧ погрѣдихте
 до тѣка да мѧ забедете, като че съ нуждѣ, за
 да отѣбгнѣ отъ срамъ. Тогази умоли игумена
 да наготви вечерѣ, за да сѧ упокоятъ вел-
 можы-тѣ. И тѣи като вечеряхъ велможы-тѣ и